

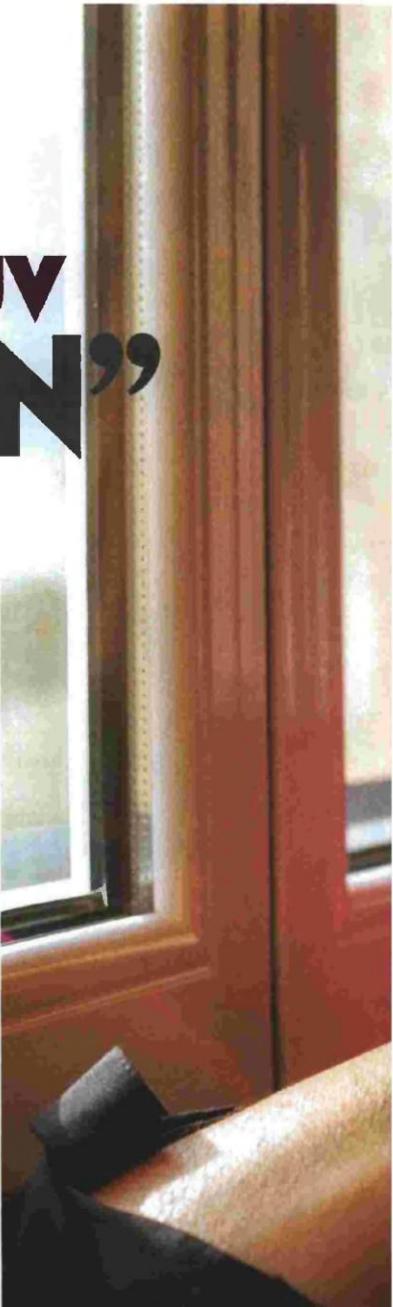
ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ

“ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΗ, ΤΟΥ αγαπούν ΝΑ ΜΙΣΟΥΝ”

ΞΕΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΑΚΑΘΕΚΤΗ. Η 49ΧΡΟΝΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΤΟ PEOPLE ΑΠΟ ΠΟΥ ΑΝΤΛΗΣΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΗΣ.

Από τη ΖΕΤΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
Φωτογραφίες ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στο café του Αμαρουσίου την αναγνωρίζουν οικεδόν δλοι. «Τί τύχη που οας βλέπω από κοντά!» της λένε με θαυμασμό γυναίκες και άντρες όλων των πλικών. Εκείνη δείχνει ότι το απολαμβάνει. Δεν έχουν περάσει παρά οκτώ χρόνια από την εποκά που η «νοικοκυρά και μπτέρα δύο παιδιών», δύος συστινόταν, έγινε σπαδικά η πρώτη σε αναγνωριστικά Ελληνίδα συγγραφέας. Σύμφωνα δε με έρευνα του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου, βρίσκεται ανάμεσα στους πέντε (οι άλλοι τέσσερις είναι οι Καζαντζάκης, Ντοστογέφσκι, Καβάφης, Λουντέμπης) που επηρέασαν καθοριστικά τη ζωή των αναγνωστών. Τί έπαιξε ρόλο για τη δική της ζωή; «Ο δύσκολος χωρισμός των γονιών μου. Για να ξεφύγω από την καθημερινότητα, έγραφα παραμυθιά. Ήθελα να “ταξιδεύω” λέει. Στα 21 της παντρεύτηκε, ένιωσε ευτυχισμένη και η ανάγκη για «ταξίδια σταμάτησε. Στα 37 της, η οικονομική κατάρρευση του συζύγου της την οδήγησε, ως ψυχολογικό διέξodo, ξανά στη συγγραφή. Έτσι, κυκλοφόρησε το πρώτο της βιβλίο, *Τη Μέρα που σε Γνώρισα* (θα επανακυλοφορίσει σύντομα απ' τις εκδόσεις Ψυχογός), που ήταν εμπορική αποτυχία. Επανήλθε δυναμικά, στα 41 της, με το *Βαλς με Δώδεκα Θεούς* και ακολούθισαν εννέα ακόμη βιβλία, που συνολικά ξεπέρασαν σε πωλήσεις το ένα εκατομμύριο αντίτυπα! Μέχρι που, την από λίγο καιρό, διαγνώστηκε με λέμφωμα στο στομάχι.

«Άντεμετώπισα τις
χρησιοθεραπείες σαν
αντίβιωση, σαν τη
διαδικασία που θα μου
έδινε πάνω την υγεία μου»
λέει η Λένα Μαντά.

**Η περιπέτειά σας τελικά είχε σίσιο τέλος.
Πόσο δύσκολο ήταν το μεσοδιάστημα της
θεραπείας**

Το πρακτικό κορμάτι μίαν δύσκολο, γιατί δεν θέλουσα να αλλάξω το πρόγραμμα των παρουσιάσεων του *Με Λένε Ντάτα*. Κάθε τρεις εβδομάδες, επέστρεφα στην Αθήνα και έκανα δύο χιμειοθεραπείες στη σειρά. Επειτα έφευγα ξανά.

Ο ψυχολογικός τομέας πώς ήταν;

Το χαρόγελο έρχεται όταν μαθαίνεις ότι αυτό που έχεις είναι ίασμό. Αντιμετώπισα τις χημειοθεραπείες σαν αντίβιώση, σαν τη διαδικασία που θα μου έδινε πίσω την υγεία μου. Εκείνο που με απασχολούσε ήταν αν θα μπορούσα να ήμουν δραστήρια. Γιατί, απ' το να μένω σπίτι μου και να μοιραλογώ, προτιμούσα να είμαι σε επαφή με τους αναγνώστες των βιβλίων μου.

Το ενδεχόμενο να μην κιλούσαν όλα κατ' ευκήν σάς πέρασε απ' το μιαλό;

Ούτε καν! Δεν μου επιφέπω να σκέψηται αρνητικά. Κι αυτό, παρότι εξαιτίας των χημειοθεραπειών επιλίθε και η εμμηνότητα, που από μόνη της είναι δύσκολη κατάσταση για μια γυναίκα.

“
**ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
Ο ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΚΡΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟ”**

**Η γυναίκα Λένα πώς αντιμετώπισε τις
όλλες παραμέτρους Το δια, για παρά-
δειγμα, θα έκανε τα μαλλιά της**

Ήταν επώδυνο. Κι ενώ αρνήθηκα να πιάρω πρεμιστικά και να πάω σε ψυχολόγο για την αρρώστια, όταν άρκισα να χάνω τα μαλλιά μου, λύγισα. Δεν πήρα μεν πρεμιστικά, αλλά...

Κλάματε;

Πολύ. Μέχρι που συνειδηποτοίσα αότι αφού, είχα κάτι ίασμό, μου είχε πέσει το λαχείο. Ε, δεν θα καθόμουν να κλάψω για τις τρίχες. Αγόρασα μια ωραία περούκα. Τελικά τη φόρεσα μόνο μία φορά. Δεν είχα λόγους να ντρέπομαι.

Ήταν αυτός ο λόγος που ξυρίσατε το κεφάλι σας

Nαι.

Πότε το αποφασίσατε;

Πέντε μέρες αφότου έφυγαν οι πρώτες τούφες. Ήμουν καλεσμένη σε μια εκπομπή, όταν, λίγο πριν μπω στο πλατό, μου έρειναν στα χέρια. Σοκαρίστηκα, αλλά έβαλα μπόλικη λακ για να μη φάνηται τα κενά και βγίκα στον αέρα. Μετά, στο σπίτι, έφυγαν κι άλλες. Την επόμενη μέρα περισσότερες. Κι έπειτα σταθόκι στον καθρέφτη και είπα: «Δεν θα περιμένω το τέλος. Θα το φέρω εγώ». Πήρα την ξυριστική μπλανή στα χέρια μου και σε δέκα λεπτά είχα τελειώσει. Μετά έβαλα το σκουφάκι μου. Κι αν ήμουν περισσότερο δύναται, ούτε σκουφάκι δεν θα φορούσα. Άλλα δεν είμαι.

Η οικογένειά σας τι είπε;

Με τον άντρα μου καβγαδίσαμε, γιατί δεν ήθελε να βάζω ούτε σκουφάκι. Του είπα ότι θα το έκανα μόνο όταν η εικόνα μου, για μένα, θα έπαιε να είναι αποκρουστική. Τελικά με είδε χωρίς σκουφάκι πριν από τέσσερις μέρες. Τα παιδιά δεν μέχουν δει ακόμη. Για μένα τα μαλλιά είναι το Α και το Ω της θηλυκότητας και τα στερεότυπα ξαφνικά. Περάσαμε ένα δύσκολο καλοκαίρι με αυτό το θέμα. Άλλα τα καταφέραμε.

Δηλαδή;

Μόνο μια σκέση πολύ γερά δομπρέν από πριν, δημιούργησε ο ιώργος είναι τρομερά διακριτικός, αλλά άλλαξε και η δική του ζωή. Δεν ήταν τρελό ότι έπρεπε να κτυπάει πριν μπει στο σπίτι ή στο δωμάτιο, αφού ήθελα να έχω προλάβει να φορέω το σκουφάκι. Η να μου μιλάει το πρωί πριν ανοίξει τα μάτια του ώστε να το βάλω; Ζήσαμε πολλά τέτοια «χαριτωμένα». Κάποιες φορές κατορθώναμε να γελάμε, κάποιες άλλες όχι. Για πιαράδειγμα, όταν πονούσαν τα χέρια μου απ' τις ενέσεις και ο κόσμος ήθελε να με αγκαλιάσει, ο Ιώργος προσπαθούσε να με καλύψει στα σπιέλια που πονούσα. Άλλα αυτός ο κόσμος ήταν που παράλληλα μου έδινε δύναμη.

Γιατί;

Την ώρα της υπογραφής του βιβλίου, υπήρχαν πάρα πολλοί που μου ψηθήριζαν στο αυτό: «Κι εγώ το είχα, αλλά δείτε με τώρα...». Οζι κι αν πω, θα αδικάω αυτό που έζησα. Κάθε φορά γύριζα στο σπίτι με μια μεγάλη τσάντα με ματόχαντρα, αγιασμό, εικόνες, σταυρούς, σπηλιώματα.

* **2005:** Βαλς με Δώδεκα Θεούς - 113πικιλιάδα * **2006:** Θεανώ, πλύκαινα της Πόλης - 121πικιλιάδο * **2007:** Το Σπίτι Λίτλα στο Ποτάμι - 239πικιλιάδο * **2008:** Η Άλλη Πλευρά του Νομισματος - 101πικιλιάδο * **2009:** Έρωτας σαν Βροχή - 137πικιλιάδα * **2010:** Το Τελευταίο Τσιγάρο - 113πικιλιάδα * **2010:** Δεν Μπορεί, θα Στρώσει! - 24πικιλιάδα (τυπώθηκε σε 20.000 αντίτυπα, των οποίων τα κέρδη διστέθηκαν στο ΚΕΘΕΑ ΔΙΑΒΑΣΗ, και πρόσφρατα ανατυπώθηκε) * **2011:** Χωρίς Χειροκρότημα - 77πικιλιάδα * **2012:** Όσο Αντέκει η Ψυχή - 100πικιλιάδο * **2013:** Με Λένε Ντάτα - 98πικιλιάδα

Τι σας έγραφαν;

«Σας έχω τάξει στον Άγιο Ραφαήλ...». Τέτοια ωραία λόγια. Ε, τότε λες «ναι, δεν έχει καμία ελπίδα ν αρρώστια». Μόνο από τις προσευκές τόσων ανθρώπων, πώς να είχε; Ήθελα να κλαιώ. Σκεφτόμουν «Πώς θα μπορούσε να τους χωρέσει η αγκαλιά μου; Δεν φτάνει που με έφεραν εδώ που με έφεραν, μου δεν κνουπάρω τόση αγάπη!». Γιατί για ένα συγγραφέα ο απόλυτος κριτής της δουλειάς του είναι το κοινό. Αυτό τον ανεβάζει ή τον κατεβάζει.

Από τη μια το φανατικό κοινό σας, που λέει πώς τα βιβλία σας είναι εθισμός..

Δεν υπάρχει καλύτερο διαφήμιση από τον ψίθυρο του ευχαριστημένου αναγνώστη. Όπως κι εγώ συζητάω με φίλες μου «Για διάβασες αυτό; Α, έχεις κάσει!».

Απ' την άλλη, όμως, οι σκληρές κριτικές Μία πρόσφατα ανέφερε πως η «γλωσσική πρωτοτυπία είναι μια όγνωστη κώρω» για σας.

Σωστά. Δεν χρειάζεσαι λεξικό για να διαβάσεις τα βιβλία μου. Γράφω όπως μιλάω και θέλω να ρέει το κείμενο, όπως μου αρέσει να συμβαίνει όταν είμαι κι εγώ αναγνώστρια.

Το σεξ για σας τη ρόλο παίζει; Λένε ότι οι σκηνές στα βιβλία σας παρείναι σε μνότυφες.

Μια χαρά είναι. Αλλά δεν μου αρέσει το προφανές, το «αύμα». Προτιμώ οι ευκόνες να αναδύονται από το βιβλίο, όχι να προβάλλονται.

«Η Μανά δεν διαβάζει ξέπλυτεκνία. Και τι να την κάνει, σταν υπάρχει ο ελληνικός κινηματογράφος» έγραψε κάποιος.

Ο καθένας έχει τη δική του οπτική, αλλά για τους βιβλιοκρητικούς μάλλον είμαι ο άνθρωπος που τους αρέσει να αντιπαθούν. Σχετικά με τους ξένους συγγραφείς, ναι, δεν τους προτιμώ, γιατί έχουν διαφορετική νοοτροπία και βιώνουν άλλες καταστάσεις. Θα προτιμήσω όμως να δώ τι κανούριο έχει γράψει, για παράδειγμα, ο Ξανθούλης. Ο Πέτρος Τατσόπουλος πρόσφατα είπε για σας: «Δεν τη θεωρώ συνάδελφό μου ούτε εκείνη με θεωρεί συνάδελφό της.

INFO
Το επόμενο βιβλίο της θα έκει τίτλο **Τα 5 Κλειδά.** * Έχει σαν γούρι να υπογράφει συμβόλαιο με τον Ψυκογιό κάθε χρόνο στις 23 Σεπτεμβρίου (ακόμα κι αν είναι Κυριακή!). * Το 2011 διέθεσε τα δικαιώματα του βιβλίου της Δεν Μπορεί, θα Στρώσει στο ΚΕΘΕΑ-ΔΙΑΒΑΣΗ. * Είναι μπέρ της δανειοδότησης των βιβλίων. * Είναι Ταύρος. Ο αύγουστος της Διγόκερως.

Συγγραφέας δεν είναι "βάζω μερικές λέξεις στοισειρά και βγάζω εκπομπήρια".

Δεν έχω μιλίσει ποτέ για εκείνον, δεν τον γνωρίζω καν και η αλήθεια είναι ότι δεν έτυχε να διαβάσω βιβλία του. Νηρούμ μου, βέβαια, γιατί θα έπρεπε να γνωρίζω τη δουλειά του. Από εκεί και πέρα, πλέξη «συνάδελφος» δεν ταιριάζει στη δική μας κατάσταση. Είμαστε ομότεχνοι.

Όσον αφορά στα χρήματα;

Κάθε άνθρωπος που παράγει έργο αμειβεται γι' αυτό. Φγώ θέλω να μου πει ένα συγγραφέα που δεν θέλει να πιάλουνται τα βιβλία του. Όλοι θέλουμε αυτό που γράφουμε να το μοιραζόμαστε με πολλούς. Διαφορετικά δεν θα γράφαμε βιβλία, αλλά ημερολόγια που θα τα κρύβαμε στο συρτάρι.

Σας ενοχλούν οι κριτικές

Καθόλου. Αλλά δεν προσέξει ότι δέχομαι τις κειρότερες από ανθρώπους που δηλώνουν ότι υπηρετούν την κουλτούρα, τον πολιτισμό.

Η επιτυχία στη συγγραφική συνέχειά σας σας απασχολεί;

Όπως όλους. Αλλά δεν κάνω εκπτώσεις. Θα μπορούσα, μετά τη μεγάλη επιτυχία του Το Σπίτι Δίπλα στο Ποτάμι, να αργήσω να ξαναγράψω μέχρι να «ξεχαστεί». Εγώ όμως, όπως κάθε Μάιο, κυκλοφόρος καινούριο βιβλίο.

Και αν στερέψει η έμπνευσή σας;

Είμαι τόσο χορτασμένη απ' την αγάπη του κόσμου, που όσο πάει. Τότε θα συστήνωμαι ξανά ως νοικοκυρά και επιπέδω πια ως γιαγιά. ●

«Δεν χρειάζεσαι λεξικό για να διαβάσεις τα βιβλία μου» απαντά στους επικριτές.